

Frida var 14 år, da hun kom ud for en meget voldsom faldulykke.

Frida Forever

Anmeldelse af et fotografisk værk
"mellem makværk og mesterværk"

Et vidnesbyrd om et handicap. Dette vidnesbyrd af Frida Lisa Carstensen Jersø (1997) er umiddelbart et håbløst navlebeskuende værk med et mix af fotos, der veksler mellem konfrontation mellem det "syges" ubehageligheder i form af nåle og blod og det "raskes" og ungdommens glæder i hverdagen med nydelse i form af fester og wellness..., men Frida Forever er SÅ meget mere!

En særlig historie

Måske husker du "historien" om to veninder, der i januar 2012 falder ned fra Dronning Louises Bro i København. Den ene af pigerne er 14-årige Frida, som nu 13 år efter er afsender af denne bog.

Pigerne læner sig op ad et rustent gelænder ved broen og falder fire og en halv meter ned på en asfalteret cykelsti og kommer alvorligt til skade. Frida brækker ryggen og bliver paraplegiker, mens veninden slår sit hoved voldsomt. Frida får sidenhen en

At være syg er at blive borger i en anden verden. Her taler din krop højere end dine ord. Det er den, der hele tiden skal observeres, vurderes og tolkes. Det er lægens blik, der definerer dig. Her er du ikke længere dig selv.

supplerende diagnose med såkaldt celledfejl, der gør, at hun danner store, døde kalkstykker i kroppen, men uddanner sig løbende og på trods som billedkunstner og får en bachelor i Fine Art Photography fra HDK Valand i Göteborg.

Frida har ordet

Frida Forever giver Frida ordet i et liv, hvor hun i årevis har været objekt for lægernes medicinske tilgang:

"Jeg ville skabe min egen fortælling, hvor jeg selv kunne få lov til at bestem-

me. Jeg ville have kontrol over min virkelighed”.

Bogen består da også af en række fotografiske selvportrætter, iscenesatte kompositioner og energiske snapshots i et værk, der benytter en rå og legende fotografisk stil til at fortælle en kraftfuld, personlig og sårbar historie.

Fotografierne er først og fremmest taget i perioden 2019-24, hvor Fridas liv har været præget af lange indlæggelser – en periode hvor hun har fået over 100 operationer, medicinske behandlinger og strålebehandlinger.

Helte eller ofre

Men det er på ingen måde medlidenhed, Frida angler efter gennem sine fotografier, men måske snarere dét, vi kan beskrive som repræsentation, altså dét at blive set og hørt med både

almene og specifikke erfaringer med sin krop.

”Det er vildt spændende at få den her syge krop. Og især at få den handicappede krop ind på kunstinstitutionerne. Det er ikke tit, man ser den krop. Der er langt mellem udstillingerne, hvor jeg føler mig set,” siger Frida Jersø.

Hun refererer her til den manglende repræsentation, som mange med handicap genkender fra medierne, hvor handicap ofte ikke er repræsenteret eller i bedste fald kun i fastlåste roller som helte eller ofre.

Frida Forever efterspørger retten til både at føle sårbarhed og styrke - dobbeltheden mellem sorg og afmagt over sygdommens og handicappets begrænsninger overfor glæde og frihed ved blot at leve – en tilgang, der med

Frida Forever

Frida Lisa Carstensen Jersø
Disko Bay, 2025

al tydelighed underkender tanken om ”assisteret selvmord”.

Rigtige og forkerte måder

Fridas fotografiske værk udforsker helt overordnet den syge og den handicappede krop set i en samfundsmæssig sammenhæng – herunder de kulturelle forestillinger om rigtige og forkerte måder at være syg eller handicappet på.

Frida Forever er derfor andet og mere end et personligt statement: Den lægger sig i direkte forlængelse af brugen af nye begreber som fx ABLE-ISME – forstået som diskrimination af mennesker, der ikke opfylder normative standarder – og har derfor afgørende betydning for, hvordan vi forstår os selv, og hvordan vi møder andre mennesker. I forlængelse heraf er det interessant, at man fx i en CRIP-teoretisk tilgang ikke betragter handicap som et personligt negativt problem, men som en kompleks erfaring, der også rummer kropslige, emotionelle, sociale og identitetsmæssige muligheder.

Frida Forever er Frida Jersø's første professionelle projekt, som giver håb om flere værker, der uden heltepos giver plads til beskrivelse af mange tilgange til den syge og handicappede krop, og som træder gennem døren og konfronterer os alle med ubehaget ved vores egen sårbarhed.